

Gud signe Noregs land

Gud signe Noregs Land,
kvar Heim, kvar Dal og Strand,
kvar Lund og Lid.

Han lat' det aldri døy,
han verje Bygd og Øy,
han verje Mann og Møy,
til evig Tid.

Me fekk det høgt og fritt,
me fekk det vænt og vidt
med Hav og Fjell.
Det stend so tryggt og godt,
det stend so reint og blaatt,
rett som eit Gudeslott

2. med Solskinstjeld.

Det er vaar Elsk paa Jord,
det er vaart beste Ord,
vaar Trivd og Trygd.
Storfrægdarmenn dei var,
som fram til oss det bar;
det er vaar Ættargard

3. til Fridom bygd.

Stort Arbeid ned er lagt
til Landsens Fred og Magt
fraa Tid til Tid.

Det kostad tusund Aar
i Kav fraa Vaar til Vaar,
i Strid so tung og saar

4. fyrr me vart fri'.

Her ligg dei, Grav i Grav,
fraa Heid og ned i Hav,
som stridde so.

Gud sign' kvar ærleg Svein
som søv der under Stein,
Gud sign' dei kvar og ein,

5. der dei er no.

Men Landet, dei hev rudt,
det vil me verja trutt
til sidste Stund.

Vaar Elsk og beste Agt,
vaart Liv og all vaar Magt
skal vera Noregs Vakt

6. til sidste Stund.

7. I Kjærleik varm og mild

me legg vaar Vilje til,
daa veks det fram.
Daa fær det bløma blidt,
daa fær det spyrjast vidt,
og altid standa fritt
fyr Naud og Skam.

Her stig det stort og blaatt
vaart fagre Heimlands Slott
med Tind og Taarn.

Og som det ervdest ned
alt fagnar' Led fyr Led,
det byggjast skal i Fred

8. aat vaare Born.

Elias Blix